

Εκτός Πλάνου - Αντικαπιταλιστική κίνηση Ελληνικού Αργυρούπολης



Είναι αλήθεια ότι τα βαριά προβλήματα της καθημερινότητας κάνουν αρκετούς να κοιτάνε με αδιαφορία την είδηση της πώλησης του πρώην αεροδρομίου. Κανένας όμως δεν πανηγυρίζει. Ξέρουμε ότι πολλοί προτιμούν όπως λένε, «από το να ρημάζει μια τέτοια έκταση, ας γίνει κάτι». Οι πραγματικές αιτίες όμως της εγκατάλειψης είναι η ίδια η διαδικασία της ιδιωτικοποίησης, τα συρματοπλέγματα και η αστυνόμευση. Αν αντιστρέψουμε τα δεδομένα και τα ερωτήματα όλοι συμφωνούν ότι η ιδανική επιλογή, αυτό που έχουμε πραγματικά ανάγκη, είναι ένα πάρκο υψηλού πρασίνου. Στην πραγματικότητα όσο και να προσπάθησαν τα τσιράκια του Λάτση ποτέ δεν εκφράστηκε ισχυρά συγκροτημένο κοινωνικό ρεύμα υπέρ της ιδιωτικοποίησης.

Γι αυτό και σήμερα ο Κωσταντάτος και η παρέα του πανηγυρίζουν μόνοι τους, σαν γνήσιοι υπάλληλοι. Στηρίζουν την καριέρα τους, σε μία ξεκάθαρη συναλλαγή με το Λάτση. Εξασφαλίζουν από τη μία χορηγίες και ευνοϊκή μεταχείριση στα ΜΜΕ ενώ από την άλλη προωθούν με κάθε τρόπο τα συμφέροντα της επένδυσης. Παίζουν επικίνδυνα παιχνίδια με ακροδεξιά αντανάκλαστικά. Έβαλαν επίτηδες μπροστά το θέμα των προσφύγων συκοφαντώντας τους σε κάθε ευκαιρία. Προσπάθησαν με κάθε τρόπο να οργανώσουν τάγματα αγανακτισμένων. Όταν είδαν ότι δεν καταφέρνουν τίποτα, έγραψαν μόνοι τους μια χρυσαυγίτικης έμπνευσης ανακοίνωση και τη μοίρασαν σε όλη την πόλη.

Φυσικά ο πραγματικός εχθρός αυτή τη στιγμή δε μπορεί να είναι ο Κωσταντάτος αλλά αυτοί που εμπνεύστηκαν και υλοποιούν την ιδιωτικοποίηση. Είναι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που συνεχίζει ένα ρεσιτάλ πολιτικού αμοραλισμού βαφτίζοντας ως επιτυχίες τις πιο ακραίες αντιλαϊκές-αντεργατικές πολιτικές(μέχρι τις επόμενες). Είναι τα μνημόνια, οι θεσμοί και η ΕΕ που προωθούν κάθε αχαλίνωτη όρεξη του κεφαλαίου. Είναι οι διαπραγματευτές που ξεφτίλισαν τα πιο γνήσια αιτήματα του κινήματος. Οι κόκκινες γραμμές μπήκαν σε μία αέναη διαδικασία οπισθοχώρησης, μέχρι που ταυτίστηκαν με τα σχέδια του Λάτση! Με έκπληξη παρακολουθούμε σήμερα από την αντιπολίτευση του δήμου την αναπαραγωγή των ίδιων αντιλήψεων που οδήγησαν σε αδιέξοδό. Εμμονή στη θεσμική, νομική οδό. Να κάνουμε μηνύσεις, να χτυπήσουμε πόρτες, να ξαναβγούμε φωτογραφίες, να αλλάξουμε διαπραγματευτική ομάδα, να βρούμε ένα πιο τίμιο Μπελαβίλα, να ψηφίσουμε καλύτερα κτλ. Όλη αυτή η διαδικασία δεν εμπνέει, δε συγκροτεί θετικό ρεύμα υπεράσπισης του δημόσιου χαρακτήρα. Καθλώνει αγωνιστικές διαθέσεις που εμφανίστηκαν στο παρελθόν. Είμαστε με την κοινή δράση και είμαστε σίγουροι ότι με συναγωνιστές θα βρεθούμε στην ίδια μεριά. Δε γίνεται όμως να υπάρχουν επιτροπές αγώνα στις οποίες χωράνε και ξεπλένονται οι πρωταγωνιστές του ξεπουλήματος. Δεν αρκεί σήμερα να καταγγέλλεις αόριστα την κυβέρνηση, χρειάζεται να σπάσουν ισορροπίες και συμμαχίες με τους «ταλιμπάν» της κυβέρνησης. Χρειάζεται στροφή στο δρόμο, στην οργάνωση του λαού, στο κίνημα.

Καλούμε το λαό να μη δεχτεί καμία θυσία για το χρέος. Όσα και να εισπράξει το δημόσιο, πολλά ή λίγα, θα καταλήξουν άμεσα στη μαύρη τρύπα του χρέους. Να μην τσιμπήσει στην απάτη του πράσινου και των έργων. Όλα αυτά είναι υποστηρικτικά στα ξενοδοχεία, τα mall και τα καζίνο. Το πράσινο πάει χέρι χέρι με το τσιμέντο. Δε θα αλλάξει καθόλου το ποσοστό πράσινου ανά κάτοικο στο λεκανοπέδιο. Επιπλέον οι

μεγάλες επενδύσεις θα ρουφήξουν την τοπική αγορά με αντίστοιχα κλεισίματα και απολύσεις. Ειδικά η νεολαία πρέπει να δει το ψέμα με τις χιλιάδες θέσεις εργασίας. Να μην ταυτίσει το εργασιακό της μέλλον με την εμπέδωση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, τις ειδικές οικονομικές ζώνες και την κατάργηση των δικαιωμάτων.

Ο λαός της περιοχής πρέπει να εναντιωθεί αποφασιστικά στην ιδιωτικοποίηση, να υπερασπιστεί την περιουσία του και το αίτημα για ελεύθερο πάρκο υψηλού πρασίνου. Να πρωτοστατήσει δίνοντας αγωνιστικό παράδειγμα σε ένα ζήτημα που αφορά ευρύτερες περιοχές. Να απαιτήσει ρόλο, λόγο και έλεγχο πάνω στις εξελίξεις, αρκετά με τους ειδικούς και τους διαπραγματευτές.

Πρέπει να συντονιστεί με κάθε κίνημα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Να μπει στο στόχαστρο το υπερταμείο και το συνολικό ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Να συγκροτηθεί ένα ενιαίο ποτάμι αμφισβήτησης. Ας γίνει κατανοητό ότι και τα ρυάκια πρέπει να συναντηθούν και να γίνουν ποτάμι αλλά και χωρίς ρυάκια δε φτιάχνεται ποτάμι. Από αυτή τη σκοπιά καλούμε το λαό να αρνηθεί τη μοιρολατρία. Τίποτα λιγότερα από την ανατροπή κυβέρνησης-ΕΕ-μνημονίων. Η μιζέρια του λιγότερου κακού δεν έχει πάτο, σε κάνει να σκύβεις το κεφάλι και να υπερασπίζεσαι όλο και λιγότερα μέχρι να τα χάσεις όλα.



Εκτός Πλάνου – Αντικαπιταλιστική κίνηση Ελληνικού Αργυρούπολης